

nebo k uplatnění nebo užívání svých práv na rovnoprávném základě s ostatními potřebuje poskytnutí podpůrných opatření (podle § 16 odst. 1 školského zákona). Vypouští se vymezení dětí, žáků a studentů prostřednictvím vyjmenovaných druhů postižení a znevýhodnění. Stanovuje se 5 stupňů podpůrných opatření podle organizační, pedagogické a finanční náročnosti, které lze dětem, žákům a studentům bezplatně poskytovat. Podpůrná opatření druhého až pátého stupně lze uplatnit pouze s doporučením →školského poradenského zařízení.

Společné vzdělávání (inkluze)

Společné vzdělávání (inkluzivní vzdělávání/inkluze) je praxe zařazování všech dětí do běžné školy (do tzv. hlavního vzdělávacího proudu), která je na to patřičně připravena. Předmětem snahy zúčastněných není pouze umístění znevýhodněného dítěte do běžné školy, ale spíše přizpůsobení školy potřebám dítěte. Důraz je kladen na kvalitu vzdělávání a zdůrazňuje prospěch pro obě strany. Složení kolektivu je heterogenní – v jedné třídě se tak spolu vzdělávají žáci většinové společnosti se žáky se zdravotním postižením, žáky nadanými, žáky cizinci nebo jiného etnika apod.

Společné vzdělávání klade na školu vyšší nároky v podobě uzpůsobení prostředí, pomůcek, využívání asistentů, externích odborníků, ale i v péči o duševní zdraví všech žáků a učitelů.

V současné době je společné vzdělávání v ČR koncipováno tak, aby byly vytvořeny lepší podmínky pro vzdělávání **všech** žáků se →SVP v „běžných“ školách, ale současně s existencí důležitého článku vzdělávacího systému, a to speciálního vzdělávání. Neruší se systém vzdělávání žáků s mentálním postižením. Nadále je možné beze změny vzdělávat žáky se středně těžkým a těžkým mentálním postižením. Rodiči dítěte se SVP je umožněno požádat o vzdělávání svého dítěte v běžné škole za pomoci podpůrných opatření nebo ve třídě zřízené v běžné škole podle §16, odst. 9 školského zákona.

Od školního roku 2015/2016 ČŠI intenzivněji sleduje a vyhodnocuje míru inkluzivity ve školách. ČŠI například zjišťuje, jestli škola vytváří každému dítěti, žákovi a studentovi rovné příležitosti a spravedlivé podmínky ke vzdělávání bez ohledu na jeho pohlaví, věk, etnickou příslušnost, kulturu, rodný jazyk, náboženství, rodinné zázemí, ekonomický status nebo speciální vzdělávací potřeby; monitoruje heterogenitu tříd i existenci vnější diferenciaci. Sleduje také, jaký je přístup dětí, žáků a studentů ke školním a mimoškolním aktivitám, posuzuje míru cílených podpůrných opatření směřujících k těm, kdo vyžadují speciální péči.

Spotřební koš

ČŠI sleduje v rámci kontrolní činnosti v zařízeních školního stravování mj. naplňování výživových norem.

Spotřeba potravin je stanovena normativně pro každou věkovou kategorii strážníků. Výživové normy pro školní stravování jsou uvedeny ve vyhlášce č. 107/2005 Sb., o školním stravování, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně v příloze č. 1 této vyhlášky. Jedná se o skladbu potravin a jejich podíl v připravovaných pokrmech. Ve výživových normách se uvádí doporučená spotřeba vybraných deseti druhů potravin na strážníka a den, která se zpravidla vyhodnocuje v průměru za jeden měsíc. Jedná se o tyto druhy potravin: maso, ryby, mléko, mléčné výrobky, volné tuky a volné cukry, zelenina, ovoce, brambory a luštěniny. Tyto sledované potraviny obsahují základní výživové prvky, např. bílkoviny, tuky, sacharidy, kalcium, železo, vitamíny, zejména A, B a C. apod. Tvoří energetickou hodnotu stravy, která je nezbytná pro zdravý růst a vývoj dětí a mládeže. Jsou stanoveny pro věkové skupiny strážníků 3–6 let, 7–10 let, 11–14 let a 15–18 let. V jednom zařízení školního stravování je možné vzhledem k věkové struktuře strážníků použít více normativů odpovídajících příslušným kategoriím strážníků.

Stížnost na školy nebo školská zařízení

ČŠI provádí inspekční činnost na základě podnětů, stížností a petic dle § 174 odst. 6 školského zákona. Prošetřovány a vyřizovány jsou jen takové stížnosti na školy nebo